

somhelst, der kunde svække, hvad jeg har ytret angaaende det Tab, Slanborg vilde have, naar der blev anlagt to Stationer i Nærheden deraf. Hvad der er anført af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts Den Valgfreds (Anfjer), er jo støttet til den aldeles forskjellige Hovedbetragtning, der gjør sig gjældende mellem det Mindretal, hvortil han hører, og det, hvortil jeg hører. Medens den gennemgaaende Trafik spiller en overordentlig betydelig Rolle i hans Betragtning, saa er det et Hensyn, jeg ikke gjør gjældende, hvorimod jeg anseer det for rigtigst og væsentligst at bringe det Indre af Landet i nær Forbindelse med Udsørselsstederne, det er kun derved, jeg skjønner, at Jernbanen egentlig vil have stor Betydning for denne Provinds. Vi maae dog huske paa, at den hele gennemgaaende Trafik, og det naturligviis i høiere Grad, jo nærmere man kommer til Østfyten, vil tabe sin Betydning, baade hvad Varer og Personer angaaer, paa Grund af, at der saa mange Steder paa Østfyten er Havne, og at Dampskibsfarten baade med Hensyn til Billighed og Hurtighed i en meget væsentlig Grad vil kunne konkurrere med Jernbanen. Derfor man ikke ved at anlægge Jernbanen tager et meget væsentligt Hensyn til at bringe det Indre af Landet den Udvikling, som jeg troer det kan erholde ved Jernbaneanlæg, og bringe det i en nær Forbindelse med Havnestederne, saa troer jeg hverken, at Landets eller Byernes Interesser i nogen slynderlig Grad blive varetagne ved Anlægget af Jernbanen.

Indenrigsministeren: Det er af flere ærede Talere ytret, at Enhver uden tvivl har medbragt sin fuldsærbige Mening, og at det altsaa næppe vilde være Noget givet ved Grunde, forsaavidt overhovedet Grunde her ville blive afgjørende, at vinde blot en eneste Stemme. Denne Mening deler ogsaa jeg, og jeg skal derfor, da jeg efter min Stilling ikke kan holde mig heelt udenfor Diskussionen, fatte mig overordentlig kort. Jeg skal for det Første afholde mig fra ethvert Tilbageblik til den tidligere Tids Begivenheder, hvori jeg personlig kun har havt ringe Deel. Disse Betragtninger spillede en meget stor Rolle under

de foregaaende Forhandlinger, og jeg skal her blot minde derom for med Tilfredsstillelse at konstatere, at de stærke Vølgeslag, der dengang gik, synes at have lagt sig meget, og saaledes have givet Rum for den koldbloibige og ædruelige Overveielse, som bedst egner sig for et væsentlig materielt Spørgsmaal. Jeg hører ikke til dem, der forsmaae Eidskaberne; det er ofte ene dem, der kunne bære store Beslutninger; men hvor der handles om Jernbanelinier, og hvor der handles om Penge, der er Eidskaben paa urette Plads, og jeg konstaterer derfor med Tilfredsstillelse, at denne Diskussion væsentlig har holdt sig til Sagen selv. Jeg skal ligeledes lade udenfor al Omtale, hvad der ikke foreligger. Hvad der her foreligger, er det Stykke af Jernbanen, som ligger mellem Veile og Aarhus — alt Andet er denne Sag ueventkommen. Dengang Kontrakten blev afsluttet, kunde man med Hensyn til denne Banestrækning ikke støtte sig til foregaaende Beregninger, men maatte træffe en foreløbig Overenskomst om de Regler, der skulde komme til Anvendelse, efterat de fornødne Undersøgelser havde fundet Sted; der er derfor i Kontrakten kun opstillet de almindelige Principer, hvorefter Betalingen, i Analogi med hele den øvrige Opgjørelse, senere vilde være at fastsætte. Disse Undersøgelser ere nu tilendebragte og foreligge fuldstændig for det høie Thing, og jeg troer, det maa erkendes, og det er ogsaa, saavidt jeg kan skjønne, fra alle Sider blevet erkendt, at disse Oplysninger ere meget fuldstændige og meget nøiagtige. Efter Lovens var det under visse Betingelser overladt til Regjeringen at træffe Valget mellem disse forskjellige Linier, og dersom jeg skulde have afgjort den uden at gaae til Rigsdagen, saa vilde jeg have bestemt mig for en Linie direkte fra Veile til Horsens, derfra over Tøpstrup til Fuldbro og derfra over Ny og Brabrand til Aarhus, idet Ny naturligviis er Ny, og det er min aldeles bestemt og nøie overveiede Overbeviisning, som igrødt ogsaa har fundet Medhold hos en stor Deel af Thingets Medlemmer, at Lovens Bud om „Gudenaadalen“ derved er opfyldt. Enhver maa handle efter sin egen Overbeviisning, og for mig er det klart, at man ved Tøpstrup kommer ned i det Bassin, som kaldes Gudena-